25/05/2026

Αρχιερατικό Συλλείτουργο και χειροτονία Διακόνου στην Λαμία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Λαμπρό Αρχιερατικό Συλλείτουργο και η εις Διάκονον Χειροτονία του μοναχού π. Σιλουανού Ξηρομερίτη από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών μετά του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Γκούλου και Βορείου Ουγκάντας κ. Νεκταρίου και με τη συμμετοχή πλειάδος πρεσβυτέρων και διακόνων τελέσθηκε την Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου 24 Μαΐου 2026 στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Ν. Άμπλιανης.

Επικεφαλής των πρεσβυτέρων ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμ. π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, πνευματικός πατέρας και Ηγούμενος του χειροτονηθέντος.

Τα Ιερά Αναλόγια στελέχωσαν μαθητές και μαθήτριες του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Πρωτοψάλτη του Ναού και Καθηγητή του Ωδείου κ. Ανάργυρο Βλάχο.
Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στον πατρικό του λόγο προς το νεοχειροτονούμενο π. Σιλουανό μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Την ενότητα εορτάζει σήμερα η Εκκλησία μας καθώς η εορτή των Αγίων Πατέρων της Α’ εν Νικαία Οικουμενικής Συνόδου αφενός μεν έρχεται να ερμηνεύσει θεολογικά την εορτή της Αναλήψεως και κυρίως να υπενθυμίσει ότι μέσα από την εορτή της Αναλήψεως επιβεβαιώνεται η ορθή Χριστολογική θέση της Εκκλησίας μας όπως αυτή διατυπώθηκε και εκφράστηκε με τους αγώνες της Α’ Οικουμενικής Συνόδου γιατί η Α’ Οικουμενική Σύνοδος δεν ήταν μόνο οι εργασίες κάποιων ημερών, αλλά μία πορεία αληθείας, η οποία στην ωρίμανσή της έφερε και τη διατύπωση του ορθού δόγματος, το οποίο όμως το ζούσε ως ορθή εμπειρία ζωής η Εκκλησία μας μέσα από άγια πρόσωπα Αγίων Πατέρων.

Συγχρόνως όμως είναι και προετοιμασία για τη μεγάλη εορτή της Πεντηκοστής, την οποία προεορτίως την ζεις σήμερα και την ζούμε όλοι μας μέσα από την προσωπική σου Πεντηκοστή. Ο Χριστός μας σήμερα μέσα από την αρχιερατική Του προσευχή αφενός μεν ευχαριστεί και ευγνωμονεί τον Θεό πατέρα, τον ευγνωμονεί για τα πάντα για τους μαθητές του, για τα τέκνα Του, για όλους εμάς υπέρ των οποίων θα σταυρωθεί, υπέρ των οποίων θα υποφέρει, υπέρ των οποίων θα θυσιαστεί, «ίνα ζωήν έχωμεν και περισσόν έχωμεν».

Συγχρόνως όμως απευθύνει ένα αίτημα, ένα πολύ βαθύ αίτημα, μια πολύ βαθιά προσευχή, η οποία πάντοτε θα πρέπει να διακατέχει την καρδιά σου και τις καρδιές όλων μας «ἵνα ὦσιν ἕν», να γίνουμε και να είμαστε όλοι ένα, την προσευχή της ενότητας για την οποία προσεύχεται αδιάλειπτα η Εκκλησία. Αυτή την ενότητα εξέφρασες και εσύ με τις ευχαριστίες σου, μία ενότητα καρδιάς απευθυνόμενος σε μία σύνοδο προσώπων που διακόνησαν και διακονούν τη ζωή σου, γιατί η ενότητα στην Εκκλησία εκφράζεται συνοδικά, δεν εκφράζεται από ένα μονάρχη, ο οποίος διατάζει και οι άλλοι εκτελούν. Η ενότητα στην Εκκλησία δεν είναι μία ομοιομορφία υποταγής και πειθαρχίας, αλλά η ενότητα στην Εκκλησία είναι ενότητα χαρισμάτων, είναι ενότητα αγιοπνευματική εις τύπον της Αγίας Ομοουσίου, Ζωοποιού και Αδιαιρέτου Τριάδος, γιατί είναι ενότητα αληθείας

ελευθερίας και αγάπης.

Ως διάκονος αυτή την ενότητα της Εκκλησίας εν τη Θεία Ευχαριστία, εν τοις Μυστηρίοις και εν τη ποιμαντική ζωή της Εκκλησίας καλείσαι να διακονήσεις.

Και σήμερα αυτή την ενότητα τη βλέπεις πολύ αισθητά μέσα στον Ιερό Ναό που βρισκόμαστε τούτη τη στιγμή και στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, πρώτα και κύρια από το Συλλείτουργο δύο Επισκόπων από δύο διαφορετικές Εκκλησίες, από δύο διαφορετικές παραδόσεις, από δύο διαφορετικές προελεύσεις. Ακόμα και το χρώμα του δέρματός μας διαφέρει αλλά η ψυχή και η καρδιά μας είναι ενιαία και ενωμένη.

Η σημερινή μέρα δεν είναι το τέρμα ενός δρόμου αλλά είναι η αφετηρία και το συγκλονιστικότερο στη ζωή της Εκκλησίας κι αυτό θέλω πάντα να το θυμάσαι μέσα στην καρδιά σου είναι, ότι η Εκκλησία είναι ο μόνος τρόπος ζωής που μας δίνει τη δυνατότητα κάθε ημέρα να είναι μία αφετηρία, κάθε ημέρα να είναι μία δυνατότητα για μία νέα αρχή και ένα νέο ξεκίνημα γι' αυτό και όταν κανείς βιώνει τη ζωή της Εκκλησίας αισθάνεται παντοτινά ξεκούραστος και παντοτινά ανανεωμένος. Δεν αισθάνεται ότι κουβαλάει βαρίδια πάνω του, αλλά κάθε πρωί που ανατέλλει ο ήλιος, κάθε πρωί που σημαίνει το μεσονυκτικό και ο όρθρος της Εκκλησίας και χτυπάνε οι καμπάνες αρχίζει ένα νέο ξεκίνημα, ανοίγει ένας νέος παράδεισος για να τον διακονήσει κανείς, να εργαστεί μέσα σε αυτόν και να προσφέρει τον εαυτό του ώστε να γίνει παράδεισος και η ζωή των άλλων ανθρώπων.

Εύχομαι τέλος το δικό σου θέλημα να ταυτιστεί με το θέλημά του Θεού, να γίνει θέλημά σου το Θέλημα του Θεού και το «γενηθήτω το θέλημά σου», που προσευχόμεθα στην Κυριακή Προσευχή, να εκφράζει απόλυτα τον κόσμο της καρδιάς σου, τον κόσμο της ύπαρξής σου».

Ακολούθησε σε κλίμα συγκίνησης η εις Διάκονον Χειροτονία του π. Σιλουανού, ενώ άπαντες οι παρευρισκόμενοι, συνενορίτες του π. Σιλουανού, με ενθουσιασμό ευχήθηκαν πολλές φορές δυνατά την ιαχή «Άξιος»!

© Δημήτρης Αναγνώου